

Πράξις αφορισμού του Οδυσσέως Ανδρούτσου (4 Ιουνίου 1822)

Αρχαία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας - Αυτά έγγραφα Α' και Β' περιόδου, τ. Στ', Αθήναι, 1981, σ. 253-254

Πανιερώτατοι και θεοφιλέστατοι μητροπολίται και επίσκοποι, ευλαβέστατοι ιερείς, πανοσιώτατοι ιερομόναχοι, ευγενέστατοι άρχοντες, γενναιότατοι στρατάρχει, ανδρείοι στρατιώται, όσοι ενδύθητε τα όπλα και χύνετε το αίμα σας δια την ελευθερίαν και σωτηρίαν του γένους των ευσεβών, και απαξάπαντες ευλογημένοι χριστιανοί, είητε κατ' άμφω υγιαίνοντες.

Δεν σας λανθάνουν, αγαπητοί, του πρώην χιλιάρχου Οδυσσέως Ανδρίτζου όσα ποτέ ανοσιουργήματα, μαιφονίας, αρπαγάς, απειθείας και τοιαύτα έτερα έπραξεν, ενάντια του πολιτεύματος της πατρίδος και της σωτηρίας των ομογενών, δια τα οποία, καίτοι ην άξιος μυρίων θανάτων, μ' όλα ταύτα η ευσπλαχνία της Διοικήσεως και της ιεράς ημών θρησκείας τα φιλόφθωπα παραγγέλματα, ου θελούσης τον θάνατον του αμαρτωλού άχρι τέλους ως το επιστρέψαι και ζην αυτόν, όλα ταύτα ανεχαίτιζον την εκδικητικήν χείρα της πατρίδος, δίδοντες αυτώ καιρόν μετανοίας και επιστροφής.

Αλλά τέλος πάντων έφθασεν ο άνθρωπος εις το επάπειρον της κακίας· ετυφώθη ο άνθρωπος, εξεμάνη και ηγριώθη. Έθετο βουλήν πονηράν κατά της πατρίδος και του έθνους του. Διενόηθη ίνα θέση υπεράνω του Υψίστου τον θρόνον, ως άλλος νέος Σατάν πονηρός. Και τίνι τρόπω; Με την μάχαιραν και φόνους! Τα οποία συγχωρηθέντα εις μόνους τους εχθρούς, αυτός μετεχειρίσθη κατά των ομοφύλων. Καθώς και προλαβόντως ετόλμησεν ο θεομισής και μισάνθρωπος και αχάριστος να μολύνη την δεξιάν αυτού εις το αθώον αίμα των καλών προμάχων της πατρίδος Αλεξίου Νούτζου και του χιλιάρχου Χρίστου Παλάσκα.

Έργον φρικώδες και παράνομον! Έργον το οποίον αποδεικνύει τον τολμητίαν τούτον όχι μόνον φονέα αλλά και προδότην της πατρίδος.

Όθεν δια του παρόντος συμβουλευόμεν και εντελλόμεθα πατρικώς, ως επέχοντες τύπον του αρχιποίμενος Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ίνα τον ρηθέντα κακεργάτην και φιλοτύραννον και αιμοχαρή Οδυσσέα γνωρίζητε πάντες ως βδέλυγμα μυσάρων και ακάθαρτον και αγγείον σατανικόν. Και καθώς ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν, ούτω και σεις πάντες, καθό χριστιανοί, τέκνα της Ελλάδος γνήσια, μαχόμενα δια την σωτηρίαν του να εγκαταλείπετε μόνον και να μη συγκοινωνήσατε με τας αμαρτίας αυτού, ίνα εύρη μόνον αυτόν η οργή του Θεού και μη επέλθη και εφ' υμάς. Επειδή σεις βέβαια εστέ αθώοι άχρι της σήμερον και αμέτοχοι των όσων έπραξεν ο πονηρός και επίβουλος της πατρίδος ούτος Οδυσσεύς Ανδρίτζου.

Τον οποίον εν ονόματι Κυρίου Σαβαώθ με όλους εκείνους όσοι ποτέ ήθελαν φανή βοηθοί από τώρα και ύστερα εις τα επιβλαβή φρονήματα του κακοποιού τούτου, συνεργούντες αυτώ αμέσως ή εμμέσως, και μη απομακρυνόμενοι απ' αυτού του ακαθάρτου, του καταφρονητού της θρησκείας, του παραβάτου των νόμων, του εχθρού της πατρίδος, τούτους πάντας μετ' αυτού έχομεν αφωρισμένους, κατηραμένους, ασυγχωρήτους και αλύτους μετά θάνατον και τυμπανιαίους. Αι πέτραι και ο σίδηρος λυθείσαν, αυτοί δε μηδαμώς. Κληρονομήσειαν την λέπραν του Γιεζή και την αγχόνην του προδότου Ιούδα. Στένοντες είησαν και τρέμοντες επί της Γης ως ο Κάιν. Σχισθείσα η Γη καταπίοι αυτούς. Προκοπήν ούτε αυτοί ούτε τα τέκνα αυτών μη ίδοιεν πώποτε εφ' οίς εργάζονται. Έστωσαν έρημοι και εξουθένημα και βδελύγματα ενώπιον Θεού και ανθρώπων ως εθνοκατάρατοι. Η Γη μη δότω αυτοίς καρπούς τροφής, αλλ' ακάνθας και τριβόλους. Γενηθήτωσαν τοις εχθροίς αυτών υποχείριοι και θύματα ελεεινά και αυτοί και τα τέκνα αυτών. Είη δε και η οργή του Θεού επί τας κεφαλάς αυτών και αι αραιί πάντων των απ' αιώνος αγίων και θεοφόρων πατέρων της Εκκλησίας. Μενέτωσαν δε και έξω της Χριστού Εκκλησίας ως εθνικοί και μηδείς των ιερέων εκκλησιάση ή αγιάση τινά αυτών ή θανόντα αξιώση ταφής, αλλ' έστω άταφος ο τοιούτος, τροφή των κυνών και λοιπών θηρίων, έως ου επιστραφώσι και μετανοήσωσι.

Όσοι δε παραιτήσωσιν αυτόν μονώτατον και συνεργήσωσιν εις όλεθρον αυτού και αφανισμόν, τούτους πάντας έχομεν ευλογημένους παρά Πατρός, Υιού και Αγίου Πνεύματος, ως συνεργούς των καλών και της Ορθοδοξίας υπερμάχους, την οποίαν οι τοιούτοι λυμεώνες καταδιώκουν και επικατάρατοι.

Ούτω λοιπόν ποιήσατε αποστρεφόμενοι το κακόν και προσκολλώμενοι εις το αγαθόν, ίνα η χάρις του Θεού συν τη παρ' ημών ευχή και ευλογία είη μετά πάντων υμών.

Την δ' Ιουνίου ,αωκβ', εν Άργει

Ο Μινίστρος της Θρησκείας